

muefællesskab i ægteskabet, begære afgiftspligtens indtræden udsat såvel for sin arv af fællesboets midler som for andre arveafgiftspligtige erhvervelser, der, hvis den efterlevende ægtefælle havde kunnet hense i uskiftet bo, ville være indgået i dette. Er afgiftspligten udsat, indtræder den, når den længstlevende fremsætter anmodning derom eller indgår nyt ægteskab. Er afgiftspligten herefter ikke indtrådt ved længstlevendes død, bortfalder den.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 gælder ikke, når den efterlevende ægtefælle ikke vedgår arv og gæld i boet, eller det godtgøres, at han ikke har tilstrækkelige midler til at dække sine forpligtelser.

Stk. 3. Skiftes boet offentligt, skal begæring efter stk. 1 fremsættes senest, når boet optages til slutning. Ved privat skifte skal begæringen fremsættes ved indgivelse af boopgørelsen, dog senest ved udløbet af fristen for indgivelse af boopgørelsen.

§ 14 B. Indtræder afgiftspligten efter § 14 A, stk. 1, i den efterlevende ægtefælles levende live, svares der arveafgift af så stor en del af ægtefællens nuværende formue, som hans arvelod udgjorde af hans sammenlagte bos- og arvelod. Der bortses fra den del af formuen, der var eller ville være blevet den efterlevende ægtefælles særeje, samt fra den efterlevende ægtefælles rettigheder af den i arvelovens § 14, stk. 2, nævnte art.

Stk. 2. Arv eller gave, der tilfalder den efterlevende ægtefælle, eller erstatning, der tilfalder denne i anledning af førstafdødes død, indgår ikke i den formue, hvoraf der skal svares arveafgift, såfremt den efterlevende ægtefælle fremsætter anmodning om afgiftspligtens indtræden inden 3 måneder efter modtagelsen af arven, gaven eller efter, at erstatningskravet og dets størrelse er anerkendt eller fastslået ved dom.»

2. I § 26, stk. 2, indsættes efter 1. pkt. som nyt 2. pkt.:

»Ophører udsættelse efter § 14 A, skal anmeldelse indgives inden 6 måneder efter udsættelsens ophør.«

Til § 2.

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af *flertallet under nr. 2:*

3) Paragraffen affattes således:

»§ 2.

Loven træder i kraft den 1. juni 1976.«

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Betragtningen bag de konservatives forslag er, at arveafgiftsloven gør en urimelig forskelsbehandling mellem landets familier. Forslagsstillerne har i deres forslag kun fremdraget typeeksemplet herpå, nemlig det, at barnløshed ofte bevirker, at arveafgiften kommer til at belaste ægtepar hårdere, end tilfældet er, når betingelserne for hensiddende i uskiftet bo er opfyldt og bliver udnyttet lige frem til længstlevendes død. Forskelsbehandlingen har imidlertid videre rækkevidde, nemlig den, at der typisk indtræder hyppigere arvefald – og dermed større samlet afgiftsbelastning – når der ikke er den sædvanlige generationsforskel mellem arvelader og arving. Dertil kommer, at det ofte vil føles unaturligt med et indbrud fra skattevæsenets side i økonomien, hvis midlerne stort set forbliver i samme generation, hvad enten der så foreligger vielsesattest eller ej mellem afdøde og den pågældende arving.

Ved ændringsforslagenes udformning er det på en lovteknisk let administrabel måde lykkedes at tage hensyn til disse betragtninger, uden at der – som det konservative forslag vil det – i det praktiske liv skabes nye afskyelige forskelsbehandlinger.

Det faktiske anvendelsesområde for de to udformninger er i vidt omfang sammenfaldende, men ændringsforslaget indsnævrer afgiftsfritagelsesområdet, hvor der er mere end 10 års aldersforskel på ægtefællerne, mens afgiftsfriheden omvendt kommer ind i billedet i andre tilfælde.

Til nr. 2.

Almindelige bemærkninger.

Ved disse ændringer i arveafgiftsloven tilstræbes en ordning, hvorved efterlevende ægtefæller, der på grund af, at den afdøde ægtefælle ikke har efterladt livsarvinger, ikke kan hense i uskiftet bo med fællesejemidler, får en lignende stilling i arveafgiftsmæssig henseende som de efterlevende ægtefæller, der kan forblive henseiddende i uskiftet bo.

Denne ligestilling søges opnået ved, at der gives den efterlevende ægtefælle adgang til at få arveafgiftspligtens indtræden udskudt, således at denne ægtefælle i lighed med den ægtefælle, der kan forblive henseiddende i uskiftet bo, ikke behøver at betale arveafgift ved førstafdødes død.